

**ASA, SLUGILOR,  
ASA! DECAT SA  
FURAM, MAI BINE  
DAM TOTUL GRATIS!**

Generația mea îmbătrânește. Prima propoziție, prima platitudine. Că doar n-o întineri. Cum am ajuns la concluzia asta? Accesibilă doar mie, desigur. Mă uit la postările de pe facebook ale celor de vârsta mea. Își lasă acolo tristeți și revolte la ore mici, mici. Și nu poți să spui că atunci s-au întors de la discotecă (mă rog, club) sau de la cârciumă. Au trecut vremurile. Fiind bine înfipt în vârsta a doua, vin cu o poveste care pe mine mă pune, în fața oricărui Ue-ist necondiționat, în postura de naționalist rupestru. Aveam mai mult de câștigat dacă mergeam pe blat, dar nu mă interesează. Întâmplarea a avut loc la începutul verii.

Un olandez valoros pe felia lui profesională umblă din 2014 cu o româncuță, care are și un copil brunet, aproape adolescent, un viitor purtător de mustață arcuită orientat. CEO, olandezul e CEO. Băiat bun, muncitor, vesel la petreceri și chitros. A învățat românește, că-l duce capul, îl amuză glumele noastre, ține la noi și ne apreciază cum aș ține și aș aprecia eu un câine, dacă aș avea un câine. Cred că zice în sinea lui "simpatici și inventivi mai sunt malgașii ăștia, știu să și citească." Și se miră, la fiecare întâlnire, că eu am citit mai mult ca el. Nici nu-i greu, performanța ar fi reușit-o și câinele pe care nu-l am. Așaaa, buuun! CEO se tot codea s-o ia de nevastă pe golăncuța cu multe reclamații în oraș. Pe la mese, apropouri. Culmea e că în grupul nostru erau mulți pe care-i ardea grija de CEO. Eu le-am zis clar: "bă, noi trebuie să ținem cu româncă noastră! S-o ia de nevastă, dă-l în morții lui!" Astă-vară, a luat-o. La nuntă, am dansat de bucurie cu mireasa, deși eu nu dansez. La sfârșitul bluesului am pupat-o și i-am zis: "Ai reușit, ai reușit! Ia-i tot, stai câțiva ani cu el și ia-i tot, tot, tot, fiindcă în Olanda, la divorț, îi iei de la 80% în sus! Bravo ție, curva noastră dragă!" Textul ăsta e un

**Răzvan Ioan  
BOANCHIS**

cursiv, nu un editorial moralizator, așa că îmi permit să fiu orice, mai puțin un exemplu, cum cred panamezii că trebuie să fie ziaristul.

Dar am și exemple! Înainte de '89, un băiat de oraș a părțit un broscar credul și i-a vândut Hotelul Athenee Palace cu 10.000 de dolari. După revoluție, guvernele au vândut, pe bune, obiective industriale sau turistice cu 10.000 de dolari. Înainte de '89, când venea un străinac la Mamaia, fata îi fura parfumul din cameră, iar băiatul îl ardea la șmen. "Dar imaginea României, vai, vai, vai imaginea României?" Mai bine să fi considerat hoț sau curvă decât fraier. După revoluție, vine câte un ochelarișt străineț, îi umilește pe români la teambuilding-uri (îi pune pe oameni cu plozi acasă să se urce pe frânghii) și externalizează tot profitul. Treziți-vă, slugilor! În Diaspora, românii sunt șefi în Diaspora? Nu, foarte rar da. În România, occidentalii sunt șefi în România? Da, foarte rar nu.

Sau poate că vreți să pierdem tot. Atunci votați USR! Resursele naturale le-ar da și PSD, și PNL, dar fără convingere. Le-ar da pe prăduială, pe șpagă. USR le-ar da din devotament pentru Soros. Dar Soros nu există, nu-i așa? Câteva mii de intelectuali și oengști au primit bani de la mine, nu de la Soros. Moșul le trimitea poezii.

Ce-mi mai place mie de pionierii useriști, acești copii minunați crescuți în orfelinatul politic al noi Cirescuți! Au avut și o zeiță. Era o malacă intunecată și semianalfabetă, care stătea în capul scârilor și se uita sfidător la românii încătușați fără dovezi.

**NATIONAL**  
Cotidian fondat în 1997

Anul XXII • Nr. 6172 • VINERI, 7 SEPTEMBRIE 2018 • 2 LEI [www.national.ro](http://www.national.ro)



**DRAGNEA  
O DA SI  
PLEACA!** **EXCLUSIV** **PAG. 2-3**

**Iohannis  
apără banii  
serviciilor**

Gestul președintelui de a părăsi ședința CSAT, fără scuze, fără explicații și fără motivații este in-calificabil. Nu am spus-o și nu o spun doar eu. Are legătură cu protocolul elementar cum are și Iohannis cu realitatea în care, totuși, presupui că ar trebui să trăiască. Adică niciuna. S-a ridicat de la birou, a zis că ședința se suspendă și dus a fost. Noroc cu Eugen Teodorovici care i-a atras atenția că ar fi putut spune măcar la revedere. Sfidarea totală a miniștrilor prezenți denotă superioritatea? Nicidecum. Este doar o formă de manifestare a urii ce o nutrește față de guvern. **paginile 4-5**



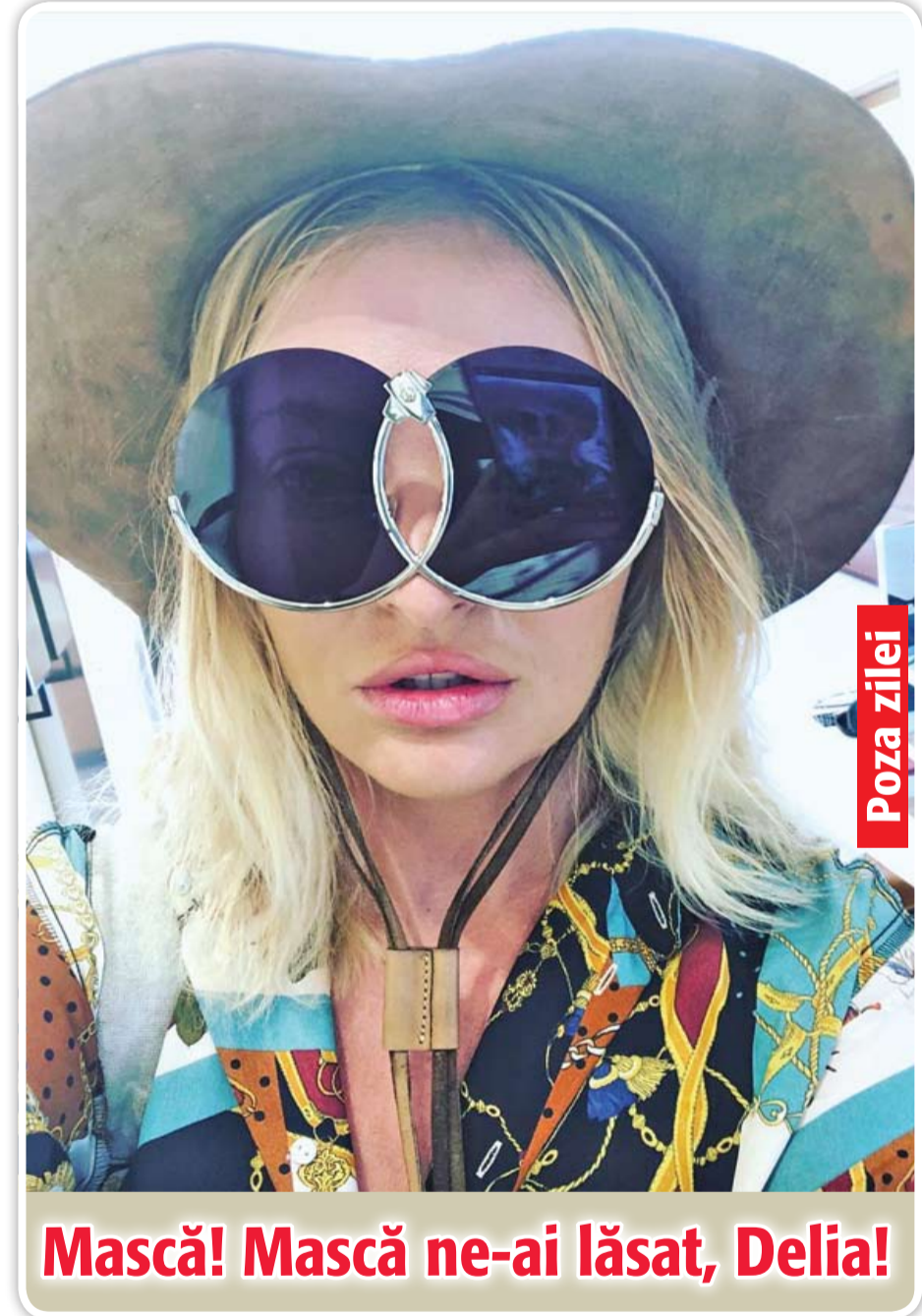
**Românii  
i-au lăsat  
cu ochii-n  
soare pe  
englezi** **pagina 4**

**Șandramaua  
DNA, lăsată  
să se dărâme!** **PAG. 3**

**EURO 2020 E REZOLVAT:  
vom avea fan-zone-uri. De  
stadioane nu suntem siguri** **PAG. 4-5**

**Mătu din  
2003  
ar valora  
65 de  
milioane  
de euro!** **PAG. 9**

**Imobiliarele  
aduc o nouă  
criză în Europa** **PAG. 11**



**Mască! Mască ne-ai lăsat, Delia!** **Poza zilei**

1€ ➔ 4.6383 lei  
1\$ ➔ 3.9903 lei  
1CHF ➔ 4.1134 lei

**Bitcoin BTC** ➔ \$ 6.444  
**Ripple XRP** ➔ \$ 0,2856  
**Ethereum ETH** ➔ \$ 227,50



**OAMENI ȘI ISTORIE DE CENTENAR  
Intrarea în război: Dreptul de a trăi pentru noi**



Într-o cuvântare ținută la Sala Dacia, în iulie 1915, Take Ionescu avertiza că "ar trebui să fim cu adevărat nebuni să credem că Puterile Antantei, învingând fără noi, vor învinge pentru noi". Liderul conservator evidențiază că izbânda Antantei, fără implicarea României, "va afecta moralitatea și drepturile generațiilor noastre viitoare". Înțelegând deja că nu mai putem sta deoparte (vezi neutralitatea declarată în 1914), Regele Ferdinand, urmașul lui Carol, îmbrățișează ideea, cu atât mai mult cu cât națiunea, într-un tumult general, insista pentru apărarea intereselor și ocuparea pământului

românesc de sub stăpânirea austro-ungară. Ferdinand era tot un Hohenzollern. Așadar, un neamț care alegea să lupte împotriva națiunii sale. Sub aceste auspicii, România semnează tratatul de alianță cu Franța, Marea Britanie, Rusia și Italia, în 4 august 1916, iar 11 zile mai târziu, după Consiliul de Coroană condus de un Ferdinand emoționat, dar ferm, Guvernul declară război Austro-Ungariei. Nicolae Filipescu acceptă că înscăunarea lui Ferdinand a venit într-un moment în care Europa e zguduită de cel mai înfricoșător război de până atunci. "Sire, ești trimisul lui Dumnezeu ca să

împlinești visul unui neam! Vei fi cel mare domnitor al țării, împodobindu-te de titlurile lui Mihai Viteazul: Domn al Ardealului, al Țării Românești și al Moldovei". Entuziasmat la rândul-i, Nicolae Iorga anunță că "a sosit un ceas pe care îl așteptăm de peste două veacuri, în care cerem lumii, cinstit, cu arma în mână, ceea ce alte neamuri, mai fericite, au de atâta vreme... dreptul de a trăi pentru noi, dreptul de a nu da nimănui ca robi rodul ostentelor noastre". Semnarea convenției militare cu Antanta va garanta dreptul nostru de a integra teritoriile locuite de români din Austro-Ungaria, plus

egalitatea în drepturi cu ocazia viitoarelor tratative de pace. Așadar, românii au intrat în război "ca niște aliați doriți și ceruți, nu ca niște solicitanți nepoțiiți" (I.C. Brătianu), obiectivul primordial al participării la conflict fiind îndeplinirea menirii noastre istorice: înfăptuirea unității naționale și dezrobirea fraților. La 1 Decembrie 1918, aceste idealuri vor deveni realitate.

*Material realizat în cadrul "București-Centenar" - Program Cultural derulat de Primăria Municipiului București prin Administrația Monumentelor și Patrimoniului Turistic*